PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXVI – Nr. 9503 | 4 PAGINI – 30 BANI | Miercuri 18 iunie 1980

După semifinalele europene ale „Cupei Davis"

UN 3-2 CARE DESCHIDE DIN NOU PORȚI DE AFIRMARE PENTRU TENISUL ROMÂNESC

BRISTOL, 17 (prin telefon). În amurgul zilei de luni, pe terenurile de la **„Bristol Lawn Tennis and Squash Center"**, pentru o ultimă clipă doar luminate de soare, după ore în șir de ploaie și furtună, s-a încheiat un meci greu pentru reprezentativa de tenis a țării noastre. Se spune că în „Cupa Davis" nici un meci nu este ușor, dar acesta de acum, susținut în compania redutabilei echipe a Angliei, a avut un grad de dificultate mult sporit, din cel puțin două motive. Primul privește desigur sarcinile speciale ale unui joc în deplasare, pe un teren neobișnuit pentru tenismanii noștri, care au trebuit să facă față cerințelor impuse de gazon. Al doilea, cu totul neprevăzut, a fost îmbolnăvirea celui de al doilea titular al echipei, campionul nostru Florin Segărceanu, devenit indisponibil chiar în ajunul startului. Faptul că aceste două obstacole au fost trecute cu deplin succes de echipa română majorează și mai mult valoarea performanței obținute : **3—2, rezultat final și calificarea pentru finala grupei europene B,** în care vom întîlni, acasă, formația Cehoslovaciei.

Și dacă dorim explicații mai ample pentru aprecierea acestui rezultat, ele pot fi concretizate în următoarele :

● **O bună pregătire a echipei,** asigurată de tehnicienii noștri, căpitanul nejucător Gheorghe Viziru și antrenorul federal Alexe Bardan, care au lucrat, zi de zi, cu toți jucătorii, făcîndu-i apți pentru dificila încercare. Dealtfel, capacitatea de adaptare a jucătorilor români a putut fi evidențiată și în precedentele două etape ale competiției, cînd am întrecut în condiții de joc în sală alți adversari redutabili, tenismanii Iugoslaviei și Austriei.

● **Un spirit de luptă superior al echipierilor români,** fapt remarcat și de presa britanică de specialitate. În special, **tînărului Andrei Dîrzu i-au fost adresate cuvinte de laudă, pentru modul remarcabil în care a evoluat în partida cu Feaver,** în fața căruia a cucerit, la mare luptă, un punct deosebit de prețios, pe care s-a fundamentat însăși calificarea noastră.

● **Aportul excepțional al primului nostru jucător, maestrul emerit al sportului Ilie Năstase.**

Ion GAVRILESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

DE AZI, ÎNTRECERILE FINALE ÎN TURNEUL INTERNAȚIONAL FEMININ DE VOLEI AL ROMÂNIEI

IAȘI, 17 (prin telefon). În Sala sporturilor din localitate, în fața a circa 2 500 de spectatori, s-au desfășurat meciurile din cadrul grupelor celei de a XVIII-a ediții a **Turneului internațional feminin de volei al României.** Firește, nu au lipsit surprizele, datorate atît evoluției contradictorii a unor echipe, cît și înregistrării unor rezultate în contrast cu raportul valoric dintre combatante.

Astfel, în programul dimineții, formația **Poloniei** a reușit să întreacă, contrar așteptărilor, pe cea a **Ungariei**, în patru seturi. Polonezele au valorificat calitățile lor atletice superioare, acționînd bine la fileu, prin atacuri în forță, percutante, prin blocaje greu de străpuns. Deși mai experimentate și cu un bagaj tehnic mai bogat, voleibalistele ungare n-au găsit soluții pentru depășirea adversarelor lor înalte.

În celălalt meci al dimineții, echipa **R. D. Germane**, una dintre aspirantele la podiumul olimpic, a surclasat reprezentativa **Cehoslovaciei**, care numai în cel de-al treilea set a reușit să echilibreze, oarecum, jocul.

Surprinzătoare a fost și comportarea reprezentativei noastre (în primul meci al după-amiezii) cu puternica garnitură sovietică. Dar și a acesteia din urmă, în comparație cu evoluțiile anterioare. În vreme ce sextetul nostru a intrat în teren cu evidentă teamă de adversar, evoluînd în general neclar, neordonat, cu multe neatenții la preluarea din serviciu, voleibalistele sovietice au demonstrat, din capul locului, o dispoziție deosebită de joc, acționînd legat, realizînd lejer faze combinative eficiente, practicînd un joc în mare viteză. Un singur moment de concentrare deplină din partea jucătoarelor noastre poate fi situat la începutul setului al doilea, cînd au jucat lucid, egal în toate compartimentele, ceea ce a avut și o consecință firească pe tabela de marcaj...

După ce au pierdut setul de debut la o diferență surprinzător de mare, voleibalistele românce au intrat în teren hotă-

Aurelian BREBEANU

(Continuare în pag. a 4-a)

Turneul final al Diviziei A la popice

REZULTATELE SURPRIZĂ CONTINUĂ

MANGALIA-NORD, 17 (prin telefon). După ce în prima reuniune a turneului final al Diviziei A la popice echipa masculină Gloria București învinsese pe actuala campioană a țării, Aurul Baia Mare, surprizele s-au ținut lanț. În cea de a doua reuniune, sextetul feminin **Hidromecanica Brașov** a obținut o nesperată, dar meritată, victorie în fața puternicei formații **Gloria București** (în care joacă două componente ale echipei campioane mondiale) la capătul unui joc de bună factură tehnică. **Scor : 2 441 — 2 371 în favoarea brașovencelor, care au fost performerele primei etape.** Principalele realizatoare ale acestei partide au fost Maria Czompok — 433 p d, Alexandrina Hîrdoiu — 423 de la învingătoare, respectiv Margareta Cătineanu — 419.

În confruntările masculine ale ultimei reuniuni din prima etapă **Electromureș Tg. Mureș** a depășit lejer pe **Rulmentul Brașov** cu 5 188 — 5 098, remarcîndu-se, în special, tînărul jucător mureșan Ilie Hosu care a doborît din 200 lovituri mixte 932 de popice. În celălalt meci, o surpriză pe cît de neașteptată, pe atît de regretabilă : **Voința București** a cîștigat prin neprezentarea adversarei (5 000 — 0) Voința Tg. Mureș, deoarece unii dintre componenții acestei echipe au uitat să vină la sală ! O crasă indisciplină și lipsă de respect față de competiție !

Iată configurația clasamentului după prima etapă — feminin : 1. Electromureș Tg. Mureș 4 p (2 363 p d), 2. Voința Tg. Mureș 3 p (2 411), 3. Hidromecanica Brașov 2 p (2 441), 4. Voința București 2 p (2 399) 5. Voința Ploiești 1 p (2 275), 6. Gloria

Traian IOANIȚESCU

(Continuare în pag 2-3)

În obiectiv : eficiența cluburilor sportive

C. S. ARAD, UNITATEA CARE I-A DAT ARIPI EMILIEI EBERLE

După numai șapte ani de existență, Clubul sportiv Arad poate fi considerat o unitate matură, cu o bună experiență, apreciată pentru rezultatele frumoase obținute pe plan național și internațional. Înființat în anul 1973, dintr-o necesitate care viza înviorarea activității în cîteva discipline sportive aflate, în acea perioadă, la Arad, într-o nedorită stare de somnolență, noul club sportiv a reușit într-un timp relativ scurt să schimbe în mod substanțial aspectul lucrurilor, pentru o bună parte din disciplinele de care se ocupă. Ne referim la gimnastică, la tenis de masă și, în parte la lupte.

Nu toată lumea știe că valoroasa noastră gimnastă, Emilia Eberle (componentă a lotului olimpic și lucrînd în prezent la Deva) este un produs al secției de profil pendinte de clubul arădean. La diverse concursuri, interne și internaționale, Emilia poartă și astăzi, cu mîndrie, culorile clubului care a lansat-o. Dealtfel, datorită ei, în vitrina cu trofee a clubului au fost adăugate anul trecut nu mai puțin de 10 noi medalii cucerite de Emilia la C.E., la C.M. și la Cupa mondială de gimnastică.

Am vizitat secția de gimnastică a clubului într-o după-amiază. Sala în care se pregătesc fetele este o adevărată bijuterie, dotată cu aparatură și instalații de cea mai bună calitate. La impresia plăcută produsă de decor s-a adăugat încîntarea pe care am simțit-o urmărind antrenamentul micuțelor amintite. Exercițiile de încălzire, ca și antrenamentul propriu-zis, la aparate, au loc fără ca vreunul dintre antrenori (și erau trei la număr) să intervină măcar cu un cuvînt. Fiecare fată știe precis ce are de făcut și își execută programul cu multă conștiinciozitate. În asemenea condiții, ne-am dat seama că apariția Emiliei la Clubul sportiv Arad nu a fost o întîmplare, cum nu este o întîmplare apariția altei steluțe ce a prins să sclipească sub cupola sălii pe care o vizitam. Ne referim la Adina Fărcuț, anul trecut cîștigătoare a patru titluri de campioană națională, ca și a Cupei României, la categoria I. Adina Fărcuț, la cei 14 ani ai săi, are categoria I de clasificare, dar efectuează exerciții cu elemente tipice pentru categoria maestre, iar ca o dovadă a talentului său notăm

Gheorghe ȘTEFĂNESCU

(Continuare în pag 2-3)

REUȘITE FESTIVALURI CULTURAL-SPORTIVE ALE ȘOIMILOR PATRIEI, PIONIERILOR ȘI ELEVILOR

A început vacanța. Duminică se va sărbători „Ziua Pionierului". Pentru a întîmpina cum se cuvine aceste importante momente din viața copiilor noștri, în întreaga țară, șoimii patriei și pionierii, elevii, sub îndrumarea profesorilor de educație fizică, organizează frumoase festivaluri cultural-sportive, pe care le dedică unei aniversări pline de semnificații, împlinirea a 2050 de ani de la crearea primului stat dac centralizat și independent. Iată, în rîndurile care urmează, cîteva relatări din **Suceava, Fălticeni** și **Sf. Gheorghe.**

SUCEAVA. Pe stadionul Arini din **Suceava,** în fața a 8 000 de spectatori, sîmbătă a avut loc un amplu spectacol cultural-sportiv dedicat aniversării a 2050 de ani de la crearea primului stat dac centralizat și independent, la care și-au dat concursul peste 5 000 de tineri din asociațiile sportive din școlile, liceele, întreprinderile și instituțiile din localitate, de la Liceul militar „Ștefan cel Mare", din Cîmpulung Moldovenesc și din localitățile rurale, cum sînt Ciprian Porumbescu, Bosana, Coșvana, Dumbrăveni, Moara și Șteia. Au reținut atenția momentele prezentate de ansamblurile reunite de gimnastică ale liceelor „Ștefan cel Mare", „Emil Bodnaraș" și Liceul sanitar, intitulat **„Florile patriei"**, apoi cele cu genericul **„Grație și armonie, sport și sănătate"**, susținute de ansamblurile de gimnastică de la liceele nr. 2, 3, economic și drept administrativ.

FĂLTICENI. Pe stadionul Foresta, în prezența a 5 000 de spectatori, au avut loc manifestări asemănătoare. Dintre

(Continuare în pag. 2—3)

Sportul *în vizită la...*

LOTUL OLIMPIC DE SCRIMĂ

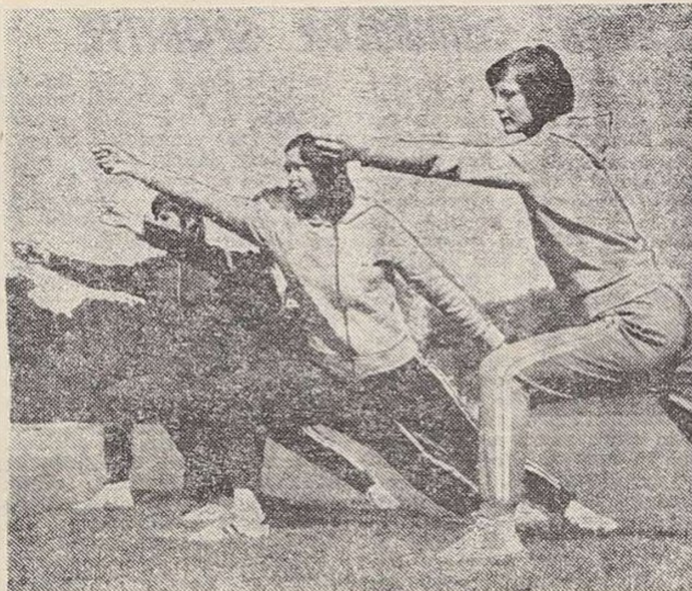
● Un „relache" competițional, în care pregătirile tind spre apogeu ● Mihai Țiu speră la a treia finală olimpică, iar Sorin Roca la titularizare ● Floretistele, candidate la medalii, pun probleme... selecționerilor ● Sabrerul Ioan Pop : „Muncim pentru ca la Moscova să fim pe podium ca și la Montreal !"

Pentru scrimerii din lotul reprezentativ, recentul turneu al țărilor socialiste de la Sofia a constituit ultima verificare publică, în condiții de concurs, înaintea startului pe planșele olimpice de la Moscova. Dealtfel, sezonul internațional de scrimă s-a încheiat, conform tradiției, la începutul lunii iunie. Așadar, un „relache" de circumstanță, în care pregătirile tind spre apogeu, cu ochii mereu ațintiți spre curba formei sportive care trebuie să urce, să urce, pînă la atingerea piscului marii performanțe, care înseamnă medalia olimpică. Adică ? Un scrimer poate fi strălucitor în cîteva procedee. Dar, el va fi incapabil să păstreze ritmul asalturilor succesive dintr-o mare competiție dacă nu este fizic pregătit pentru acest efort. Iar dacă eludează ceilalți factori ai antrenamentului, candidatul la performanță riscă o cădere, sursa principală a rezultatelor oscilante. Așa cum am mai consemnat și în activitatea scrimerilor noștri fruntași în trecut.

Vizitînd lotul olimpic de scrimă, aflat într-un scurt stagiu de pregătire, am căutat în primul rînd să nu deranjăm prin întrebările noastre laboratorul intim al pregătirilor, în care singurii „intruși" erau copiii de la Farul care, încheindu-și lecția pe planșele sălii, asistau la antrenamentul floretiștilor.

Primul interpelat după antrenament, floretistul **Sorin Roca,** rugat să-mi răspundă prompt, doar printr-o afirmație sau negație, dacă va reuși să devină titular în echipa României pentru J.O. Luat prin surprindere, a avut un moment de ezitare pentru ca apoi, îndemnat de coechipierul său **Tudor Petruș („hai flăcău, că doar îți cunoști valoarea !")** să se pronunțe ferm : „Da !". Puștiul mai știa și cît muncise în acest sezon.

Începutul îl făcusem și chiar pe un teren încă nesedimentat, selecția nefiind definitivată la nivelul tuturor armelor. Dealtfel, după cum ne-a spus și secretarul federației de scrimă, **Dionisie Tepșan,** țelul urmărit cu precădere la turneul de la Sofia a fost verificarea unor candidați la titularizare, pentru ca pe planșele din noua sală moscovită de scrimă Ț.S.K.A. să concureze cei mai buni scrimeri ai „momentului olimpic" (un moment care, în paranteză fie zis, constituie un concurs de multe ore în șir, de mare tensiune nervoasă). Cursa pentru titularizare este strînsă, între valori sensibil egale, ceea ce nu este de fel un factor negativ, chiar și ținînd cont numai de un singur fapt, cel al punerii în temă pentru întrecerea olimpică unde echilibrul va fi pregnant la o cotă înaltă. **Mihai Țiu,** floretistul prezent pînă acum în două finale olimpice individuale (Mexic '68 și München '72), își susține candidatura cu entuziasmul și dăruirea neumbrite de trecerea anilor, iar **Viorica Țurcan** nu ne ascunde convingerea sa că va debuta acum la J.O., în echipa floretistelor, acreditată cu șanse reale la o medalie, chiar dacă la această armă este cel mai greu de ales din cele șase componente ale lotului.

Pas-fandare, cu privirile floretistelor îndreptate spre... medaliile olimpice
Foto : Ion MIHĂICĂ

Paul SLĂVESCU

(Continuare în pag. 2-3)